

[Gert Petersen]

og om situationen op til dette EF-valg. Hertil vil jeg sige til hr. Kjeld Olesen, at der vel egentlig ikke er noget overraskende i, at de, der er modstandere af dansk medlemskab af EF, er uenige om en række andre ting. Det er jo ikke sådan, at tilhængerne af dansk medlemskab af EF er enige om alle mulige ting, og at de kører frem under de samme paroler.

Da jeg kom herind i dag, så jeg nogle plakater ude i byen, hvor der stod »For et borgerligt Europa«. Jeg går ikke ud fra, at hr. Kjeld Olesen vil skrive under på det. De plakater var helt afgjort trykt af tilhængere af EF. Og på samme måde er der blandt modstanderne – det har vi ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, det ved hr. Kjeld Olesen, både for et halvt og et helt år og længere siden – en række forskellige synspunkter, både om, hvordan man bør bekæmpe medlemskabet af EF, og hvordan man bør optræde, så længe Danmark desværre endnu er medlem af EF, og på en række andre områder.

Hr. Kjeld Olesen ved også udmærket, at der for ét til halvandet år siden var en diskussion inden for Folkebevægelsen og mellem de partier, der er tilsluttet Folkebevægelsen, om, hvilken opstillingsform man skulle vælge. Det var en diskussion, som ofte antog ganske kraftige former. Jeg tror såmænd nok, at der i Land og Folk var karrikaturtegninger af mig, som var endnu skrapere end dem, de har bragt af hr. Kjeld Olesen – men det har måske noget af gøre med, at min profil i højere grad indbyder til det end hr. Kjeld Olesens, det skal jeg ikke udelukke. Under alle omstændigheder var det en voldsom debat, og der var ingen, der bøjede hovedet, hverken fra den ene eller den anden side. Jeg er såmænd ikke særlig uenig med Aage Frandsen i hans konkrete analyse, selv om jeg ikke rigtig synes, at tiden og stedet er til det på denne side af det direkte valg.

Det, som det drejer sig om, og det, som hr. Kjeld Olesen gerne vil have drejet diskussionen væk fra, det er, at hr. Kjeld Olesen skal have lagt et røgslør ud for de vanskeligheder, som socialdemokratiet nu ligger og slås med i forbindelse med det direkte valg, og så er det jo bedre at tale om nogle andre. Sagen er nemlig den, at hr. Kjeld Olesens bemærkninger om de diskussioner, som føres mellem modstanderpartierne og modstanderlisterne,

skal dække over stridigheder og få os til at tænke på andet end de stridigheder og den splittelse, som findes inden for et enkelt tilhængerparti, nemlig socialdemokratiet. Og socialdemokratiet er et tilhængerparti. Det være sagt med venlig hilsen til de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, der nu pludselig præsenterer sig som modstandere.

Ja, det er endnu værre, hvis den diskussion, som er opstået i de seneste dage, og som hr. Kjeld Olesen naturligvis må søge at mane i jorden – det forstår jeg så glimrende – får lov til at brede sig, for så vil der være tale om ikke alene splittelse, men om mangel på troværdighed. Nogle af de kandidater, som klart og tydeligt, da den socialdemokratiske liste blev opstillet, fraskrev sig at spille rollen som modstandere af dansk medlemskab af EF, præsenterer sig nu ganske overraskende for os andre, og jeg tror egentlig også – det er jeg informeret om – meget overraskende for hr. Kjeld Olesen, som socialdemokratiske modstandere af medlemskabet af EF.

Ærlig talt, det er nogle vendekåber. Dem kan man ikke stole på. For nogle år siden var de modstandere. Så affandt de sig med kendsgerningerne og sagde: nu er vi ikke modstandere længere, og, som der står i en brochure, som socialdemokratiet udsendte, »tiden er løbet fra en deling af socialdemokratiets repræsentanter i modstandere af EF og tilhængere«. Og nu kommer de Herren hjælpe mig og erklærer sig for modstandere igen her i sidste øjeblik, en uge før Parlamentsvalget. Hvad så en uge efter Parlamentsvalget? Hvad vil de så erklære sig som? Skeptikere, tilhængere eller modstandere? Vi ved det ikke.

De står altså på den socialdemokratiske kandidatliste, hvis sammensætning man kan opsummere på følgende måde: Erklærede tilhængere af EF og af dansk medlemskab og tilhængere, der siger, at de er imod en union, men som får et meget flakkende blik, når de skal til at definere begrebet union, og hvor sandheden jo er den, at når det drejer sig om en udvidelse af et forpligtende samarbejde, så går de ind for det. Så består listen af skeptikere, som siger, at de er imod enhver udvidelse af Parlamentets beføjelser, uden at de har taget afstand fra deres parti, som nu igennem en årrække ved en række lejligheder både nede i EF-Parlamentet og her i Danmark i markedsudvalget har medvirket til at